

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010772
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2321010772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 4. decembra 2024, sp. zn. 9T/70/2021, na verejnom zasadnutí konanom 22. júla 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D. E. XXX/XX, C., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava,
o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len Trestný zákon), s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 3 a § 42 ods. 1 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/228/2020 zo dňa 29.11.2024, právoplatný 29.11.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 4. decembra 2024, sp. zn. 9T/70/2021, uznal A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len Tr. zák.) v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného na tom skutkovom základe, že

dňa 10. septembra 2020 v čase okolo 11.30 hod. v meste C. po ul. Hodská po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Opel Corsa, EČ: F. XXX G., pričom bol kontrolovaný hliadkou obvodného oddelenia policajného zboru Galanta a v čase o 11.35 hod. sa

podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, č. A408882, kde mu bola nameraná hodnota 0,91 mg/1 alkoholu v dychu, a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/12/2018 zo dňa 11.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2018, mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

2. Okresný súd obžalovanému za to uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. h), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky. Tiež postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/44/2022 z 15. mája 2023, právoplatný 7. mája 2024 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/147/2023 zo 7. mája 2024, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/228/2020 z 29. novembra 2024, právoplatný 29. novembra 2024 vo výroku o vine a treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

3. Prokurátor po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní voči nemu zahlásil ihneď odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Zahlásené odvolanie prokurátor písomným podaním zo 4. októbra 2024 zobrala v celom rozsahu späť, čo vzal okresný súd uznesením zo 6. decembra 2024, sp. zn. 9T/70/2021, podľa § 312 ods. 4 Tr. por. na vedomie.

4. Obžalovaný si po vyhlásení rozsudku ponechal lehotu podanie odvolania, ktoré následne podal 18. decembra 2024 písomne prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Martiny Košútovej.

4.1. V odvolaní uviedol, že ho podáva proti výroku o vine, o treste aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo najmä z dôvodu, že súd sa nevyssporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a uložený trest považuje za neprimerane prísny. Obžalovaný namietal, že konajúci súd mu neumožnil zrealizovať niektoré z vyhlásení podľa § 257 Tr. por., že vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. je posledným úkonom, ktorý zaraďujeme do prvej etapy hlavného pojednávania, t. j. do etapy začiatku hlavného pojednávania, pričom z hľadiska významu ho možno označiť za osobitne zásadný, čo je dané predovšetkým jeho dopadom na ďalší priebeh hlavného pojednávania. Uskutočnenie vyhlásenia predstavuje právo obžalovanej osoby, ktoré mu nebolo umožnené zrealizovať. Obžalovanému sa musí zo strany súdu vytvoriť reálny priestor, resp. reálna možnosť na uskutočnenie niektorého z predmetných vyhlásení, ktorá skutočnosť mi nebola umožnená.

4.2. V ďalšom obžalovaný poukázal na skutočnosť, že jeho obhajkyňa na hlavnom pojednávaní konanom 4. decembra 2024 navrhla vo vzťahu k uloženiu trestu, upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., ktorý postup považuje za primeraný a zákonný, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 7 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/228/2020 z 29. novembra 2024 možno podľa neho pokladať na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný. V konaní vedenom pod sp. zn. 0T/228/2020 mu konajúci súd ukladal súhrnný trest za rovnakej trestnej sadzby a zvýšil trest v zásade iba o 1 mesiac, ktorý si už v podstate vykonal vo výkone väzby. Aj z tohto dôvodu je obžalovaný presvedčený, že v danom prípade sú splnené podmienky pre aplikáciu § 44 Tr. zák. Okrem iného aj tým, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa mal stať ešte v roku 2020, t. j. celé konanie voči nemu, ktoré nebolo skutkovo a ani právne komplikované, trvalo do vyhlásenia prvostupňového rozsudku viac ako 4 roky.

4.3. Ďalej obžalovaný poukázal na to, že pri upustení od uloženia súhrnného trestu je potrebné zhodnotiť najmä stupeň spoločenskej nebezpečnosti prejednávanej aj predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy (R 39/1971). Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967).

4.4. Obžalovaný namietal, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by sa súd dostatočne venoval posúdeniu stupňa spoločenskej nebezpečnosti prejednávanej a predchádzajúcej trestnej činnosti, jeho pomerov a možností jeho nápravy v dostatočnej miere. Chýba mu tiež úvaha okresného údu o tom, prečo trest uložený na základe vyššie citovaného rozsudku nemožno vyhodnotiť ako postačujúci na ochranu spoločnosti a jeho nápravu. Okresný súd neskúmal dostatočne, či skôr uložený trest spĺňa svoj účel a či predstavuje dostatočný trest, ktorý odôvodňuje postup podľa § 44 Tr. zák., nevzal do úvahy,

že pri ukladaní trestov treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2022 pod sp. zn. 6To/21/2022 platí, že pri rozhodovaní o treste nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť, t. j. bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri ukladaní každého trestu povinný zohľadniť. Tieto základné zásady ukladania trestov ustanovené v § 34 Tr. zák. sú ďalej spresnené a doplnené i fakultatívnymi ustanoveniami, napr. o upustení od súhrnného trestu (§ 44 Tr. zák.). Za rozhodné fundamentálne faktory z hľadiska správnej aplikácie ustanovenia § 44 Tr. zák. mal súd považovať aj skutočnosť, ktorou je najmä dlhý (niekoľkoročný) časový odstup od spáchania skutku (10.09.2020) k vydaniu rozhodnutia o vine a uložení trestu. V tomto kontexte sa domáhal aj pofahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p) Tr. zák., že trestné stíhanie bolo vedené neprimerane dlho a túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatelovi alebo jeho obhajcovi. V danom prípade totiž podľa neho súd opakovane odročoval hlavné pojednávania výlučne iba z dôvodu nepripojenia trestného spisu, teda k prieťahom v konaní tak prišlo bez pričinenia jeho, ako i bez pričinenia jeho obhajcu. I samotné prípravné konanie trvalo rovnako neprimerane dlho. Podľa obžalovaného bol okresný súd pri rozhodovaní o treste povinný posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu prihládnuť na všetky základné zásady ukladania trestov jednak podľa § 34 Tr. zák. a ďalej spresnené a doplnené ustanovením o upustení od ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť.

4.5. Obžalovaný ďalej v odvolaní poukázal na chybu vo výrokovvej časti, keď okresný súd postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 31T/44/2022 z 15. mája 2023 a zároveň zrušil aj rozsudok Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 0T/228/2020 z 29. novembra 2024 vo výroku o vine aj treste.

4.6. Vyššie uvedené chyby konania majú podľa obžalovaného vplyv na skutkový a následne právny stav a bez ich odstránenia je nutné konštatovať pochybnosti o správnosti výroku o vine a treste a tým porušenie ustanovení Tr. zák. Vzhľadom na uvedené skutočnosti obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby sám odvolací súd rozhodol tak, že mu upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák.

4.7. Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne nevyjadril.

5. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie januára 2025.

13.

6. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 22. júla 2025, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a za obhajkyňu obžalovaného substitučne splnomocnená JUDr. Andrea Kuruczová. Účasť obžalovaného bola zabezpečená z ÚVTOS Ilava prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady. Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil tým, že oboznámil čítaním evidenčnú kartu vodiča, hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS, aktualizované správy a relácie na obžalovaného a správy o stave konaní vo veci OS Galanta sp. zn. 11T/88/2023, 2T/100/2020, 1T/17/2019, 17T/30/2024, tiež rozsudok Okresného súdu Galanta vo veci sp. zn. 31T/110/2019 a Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/13/2022. Keďže iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli, súd pristúpil ku konečným návrhom. V rámci nich prokurátor navrhol odvolania obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajkyňa sa pridržala písomne odôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného. Nad rámec tam uvedeného doplnila, že obžalovaný svojou výpoveďou v prípravnom konaní objasnil spáchanie skutku, teda má za to, že z jeho strany prišlo k napomáhaniu OČTK, čo žiada premietnuť v pofahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Tiež poukázala aj na to, že obžalovaný je otcom maloletého dieťaťa a teda chcel by sa čím skôr k nemu vrátiť. Obžalovaný uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s obhajkyňou, je pripravený viesť riadny život, tento trest je už pre neho dostatočný, tie 3 mesiace navyše ho nenapravia.

7. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolania podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

9. Krajský súd úvodom pripomína, že v odvolacom konaní sa na chyby odvolaním nevytýkané prihliada len vtedy, ak by zakladali niektorí z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v konaní o odvolaní, ktoré je dvojnásťnásť, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je okrem iného nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozhodnutí duplikovať aj v odvolacom rozhodnutí, postačí na ne len poukázať.

Ku konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo

10. Pokiaľ ide o konanie pred okresným súdom, obžalovaný namietal nesplnenie zákonných podmienok na konanie v jeho neprítomnosti. Túto námietku vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Hlavné pojednávanie realizované 27. júna 2023 sa správne konalo v neprítomnosti obžalovaného, keď aj krajský súd je toho názoru, že túto trestnú vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Súčasne boli splnené aj všetky ostatné zákonné podmienky predpokladané ust. § 252 Tr. por., na čo správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. V súvislosti s touto odvolacou námietkou krajský súd konštatuje, že pri posudzovaní splnenia podmienky – vec možno spoľahlivo rozhodnúť, okresný súd správne posúdil povahu veci i jej závažnosť, pričom dospel k záveru, že aj bez výsluchu obžalovaného, či jeho súčinnosti pri dokazovaní, je možné ustáliť skutkový stav a rozhodnúť spravodlivo bez pochybností o vine a treste obžalovaného. Následne u obžalovaného správnym a zákonným spôsobom okresný súd zistil splnenie ostatných podmienok na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Okresný súd predvolanie na hlavné pojednávanie doručoval obžalovanému na adresu H. XXX, I., ktorú on sám výslovne uviedol ako adresu na doručovanie písomností (na tejto adrese si súdne zásielky aj riadne preberal) jednak poštou, ako aj cestou polície (č. I. 255 spisu). Nakoniec o tom, že obžalovaný mal subjektívnu vedomosť o konaní hlavného pojednávania dňa 27. júna 2023 svedčí ten fakt, že sa naň osobne dostavil, avšak s oneskorením. Práva obžalovaného na tomto úkone hájila náhradná obhajkyňa JUDr. Martina Košútová, keďže sa riadne zvolený obhajca obžalovaného JUDr. Ondrej Bartošovič z tohto úkonu trestného konania riadne a včas ospravedlnil. Je nutné dodať, že v ďalšom priebehu konania sa obžalovaný už hlavného pojednávania osobne zúčastňoval.

11. Pokiaľ obžalovaný namietal, že mu okresný súd neumožnil učiniť vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ide opäť o námietku nedôvodnú. Uvedené si zapríčinil obžalovaný sám svojou nedochvilnosťou, lebo na hlavné pojednávanie konané 27. júna 2023 so začiatkom o 8,00 hod. sa dostavil oneskorene, v podstate až vo fáze dokazovania, v dôsledku čoho zmeškal úvodnú fázu hlavného pojednávania, do ktorej je možnosť zrealizovania vyhlásenia o vine inkorporovaná.

12. Iné chyby konania obžalovaný v odvolaní nenamietal a krajský súd odvolacím prieskumom nezistil také chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by zakladali niektorí z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K rozsahu dokazovania, k hodnoteniu dôkazov a k výroku o vine

13. Pokiaľ ide o dokazovanie, preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní ohľadom tohto výroku vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie

napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Krajský súd voči odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, preto naň odkazuje bez potreby na tomto mieste príslušné argumenty opakovať. Keďže výroku o vine obžalovaný v odvolaní žiadne chyby nevytýkal, nie je potrebné mu v tomto smere dávať žiadne špecifické odpovede.

K právnej kvalifikácii skutku

14. Pokiaľ ide o právne úvahy, akými sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, tieto sú zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Správne okresný súd ustálil, že skutok ustálený v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Pokiaľ ide o rozbor jednotlivých zákonných znakov skutkovej podstaty týchto trestných činov (vrátane materiálneho korektívu), tu krajský súd poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie okresného súdu bez potreby ho replikovať. Rovnako správne okresný súd ustálil, že v zmysle ust. § 2 ods. 1 Tr. zák. je pre obžalovaného priaznivejší Tr. zák. účinný od 6. augusta 2024, najmä pokiaľ ide o ukladanie trestu, preto správne súdený skutok právne posúdil a tresty ukladal podľa Tr. zák. účinného od 6. augusta 2024. Nakoniec obžalovaný ani voči právnej kvalifikácii neuplatnil žiadne odvolacie námietky, ktoré by si vyžadovali zo strany krajského súdu špecifické odpovede.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

15. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky obžalovaný nevzniesol a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom. K doplnenému dokazovaniu pred odvolacím súdom

16. Pokiaľ však ide o rozsah dokazovania ohľadom výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že nebolo vykonané v dostatočnom rozsahu, preto ho aj bez návrhu strán (§ 2 ods. 11 Tr. por.) na verejnom zasadnutí doplnil.

Z aktualizovanej evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný nie je držiteľom žiadneho vodičského oprávnenia, že mu v minulosti boli trikrát súdom uložené tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá (vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/188/2007, sp. zn. 0T/153/2013 a naposledy vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/12/2018, ktorý zákaz vykonával do 17.1.2024.

Z lustrácie ZVJS vyplynulo, že obžalovaný od 6.12.2024 do 6.6.2025 vykonával trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín, pracovisko P. Bystrica sp. zn. 74T/88/2024 a že aktuálne vykonáva trest vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/228/2020 s tzv. pevným výstupom 15.5.2026.

V registri trestov GP SR oproti konaniu pred okresným súdom nastala zmena len v tom, že, už má evidované v poradí ako 21. odsúdenie aj to v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/228/2020. Z hodnotenia na obžalovaného z ÚVTOS Ilava vyplynulo, že jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, počas pobytu vo väzbe mu boli uložené dva disciplinárne tresty. Aj počas výkonu trestu sa u neho vyskytli viaceré nedostatky, najmä nevhodné správanie na ambulancii, neakceptácia liečby stanovenej lekárom, odmietnutie predpísaných liekov a dožadovanie sa liekov iných. Opakovane sa vyskytli nedostatky v ustrojenosti a udržiavaní poriadku v osobných veciach. V jeho správaní a vystupovaní sú prítomné prvky manipulácie a nátlaku na personál v záujme dosahovania svojich cieľov a nízka úroveň schopnosti akceptovať podávané vysvetlenia. Počas priebehu výkonu trestu odňatia slobody sa niekoľkokrát zúčastnil osvetových aktivít zameraných na protidrogovú tematiku organizovaných v ústave, tiež verbálne proklamuje ľútosť a priznanie k spáchanému skutku, no absencia sebareflexie a široký rozptyl, čo do početnosti aj charakteru trestnej činnosti poukazuje na nekritickosť v jeho postoji k páchaniu trestnej činnosti. Disciplinárna odmena odsúdenému udelená nebola, disciplinárny trest mu bol uložený jeden.

Z lustrácie v databáze súdov bolo zistené, že sa voči nemu vedú na súdoch SR viaceré trestné konania, konkrétne vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/88/2023, 2T/100/2020, 1T/17/2019, 17T/30/2024 a vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/13/2022. V žiadnom z uvedených konaní nebolo ku dňu konania verejného zasadnutia právoplatne rozhodnuté.

K uloženému trestu odňatia slobody

17. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu vytýkal neprimeranú prísnosť, jednak s poukazom na nesprávne ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj pre neaplikovanie ust. § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na otázku miernosti či prísnosti uložených trestov, musel preskúmať, či oba tresty boli obžalovanému uložené v súlade so zákonom.

18. Pokiaľ ide o trest odňatia slobody, tak okresný súd správne skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. správne ustálil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zák. Vecne správne okresný súd odôvodnil aj to, prečo obžalovanému nepatria poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. n) a písm. p) Tr. zák., preto krajský súd v podrobnostiach na túto vyčerpávajúcu argumentáciu odkazuje bez potreby ju na tomto mieste opakovať.

19. Rovnako správne okresný súd ustálil, že obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko žalovaný skutok (z 10. septembra 2020) spáchal vo viacčinnom súbehu s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. a iné (dva skutky z 20. septembra 2020), za ktoré bol obžalovaný odsúdený skorším rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/228/2020 z 29. novembra 2024, právoplatným 29. novembra 2024.

20. Tiež správne okresný súd ustálil, že zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., teda správne ukladal súhrnný trest podľa tohto ustanovenia zákona.

21. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd správne skonštatoval, že súhrnný trest nesmel byť miernejší ako spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 7 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/228/2020 z 29. novembra 2024, právoplatným 29. novembra 2024. Okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 10 mesiacov je len o tri mesiace vyšší, než trest uložený týmto skorším rozsudkom. Krajský súd na rozdiel od obžalovaného takýto trest nepovažuje za neprimerane prísny. Skôr ide o trest mierny, ak vezmeme do úvahy, že sa obžalovanému ukladá až za štyri úmyselné trestné činy, ktoré spáchal v krátkom časovom slede za sebou napriek tomu, že bol predtým opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť. Obžalovaným v odvolaní akcentované skutočnosti ako priznanie sa a úprimné oľutovanie boli jednoznačne odzrkadlené tým, že mu bol okresným súdom uložený len takto mierne navýšený trest. Hoci to tak obžalovaný zjavne nevníma, ide o významný benefit, lebo bez existencie týchto skutočností by mu s určitosťou bol ako recidivistovi úmyselnej trestnej činnosti, ktorého od ďalšej trestnej činnosti neodrádzajú ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ukladaný trest odňatia slobody vo vyššej výmere.

22. Okresný súd však pochybil, keď súhrnný trest neukladal súčasne aj ako spoločný podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. Ak totiž ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu ku skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku, ktorým bol obžalovanému postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. uložený spoločný trest za pokračovací trestný čin, tak bol okresný súd povinný obžalovanému uložiť spoločný a súhrnný trest za súčasného zrušenia podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. len výroku o skoršom spoločnom treste z rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/228/2020 z 29. novembra 2024, právoplatný 29. novembra 2024.

23. Okresný súd pochybil, keď postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil aj výroky o vine a treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/44/2022 z 15. mája 2023, právoplatného 7. mája 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/147/2023 zo 7. mája 2024. Tieto zrušené výroky totiž tvoria imanentnú (nezrušiteľnú) časť výroku o vine rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/228/2020 z 29. novembra 2024, právoplatného 29. novembra 2024, ktorým bol obžalovanému postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ukladaný spoločný trest za dva čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu. Na tom nič nemení ani fakt, že okresný súd v rozsudku z 29. novembra 2024, sp. zn. OT/228/2020, nesprávne umiestnil tento zrušujúci výrok do výroku o treste (primárne patrí do výroku o vine – pozn. súdu) a ešte použil aj nesprávne ust. § 42 ods. 3 Tr. zák. namiesto správneho ust. § 41 ods. 3 Tr. zák.

24. Vyššie uvedené pochybenie, ktoré obžalovaný v odvolaní namietal len nepriamo, krajský súd sám napravil tým, že postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v rámci ukladania súhrnného a spoločného trestu zrušil len výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/228/2020 zo dňa 29.11.2024, právoplatný 29.11.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Išlo totiž o takú chybu výroku o treste, ktorá by zakladala dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preto na ňu bolo potrebné prihliadať aj bez toho, aby to obžalovaný explicitne v odvolaní namietal. Odstránenie tejto chyby pritom nijako nezhoršilo postavenie obžalovaného (§ 322 ods. 3 Tr. por.).

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

25. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd obžalovaného správne zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K nemožnosti upustiť od uloženia súhrnného trestu

26. Pokiaľ obžalovaný žiadal postupom podľa § 44 Tr. zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu, toto nebolo možné hneď z dvoch dôvodov. Jednak správne okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vzhľadom na charakter osoby obžalovaného, ktorý má 20 (resp. už 21 – pozn.) záznamov v registri trestov, nemožno pokladať trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. A druhý dôvod je ten, že obžalovanému bolo potrebné súčasne ukladať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, čo by v prípade obžalovaným navrhovaného postupu nebolo možné, keďže výrok o treste je len jeden.

K uloženému trestu zákazu činnosti

27. Vo všeobecnosti je potrebné podotknúť, že pri úmyselných trestných činoch v doprave je uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu v cestnej premávke zo strany konajúcich súd pravidlom. Žiadne výnimočné okolnosti na ignorovanie tohto pravidla v tejto trestnej veci ani krajský súd nezistil, preto konštatuje, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému popri nepodmienečnom treste odňatia slobody uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov v súvislosti s činnosťou (vedením motorového vozidla), na ktorú treba osobitné povolenie.

28. Pokiaľ ide o trojročnú výmeru tohto trestu, táto je v dolnej tretine zákonného rozpätia (1 rok až 10 rokov) a z pohľadu krajského súdu ide o trest opäť skôr mierny, určite nie neprimerane prísny. Tu najmä v kontexte toho, že sa obžalovaný predchádzajúcim trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 3 roky a 6 mesiacov (uloženým mu vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/12/2018) zjavne nenapravil. Sotva tak možno očakávať, že kratší trest zákazu činnosti tento krát povedie k jeho náprave.

Záver

29. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného v časti, v ktorej namietal uložené tresty ako neprimerane prísne, ako nedôvodné. Sprísneniu uložených trestov zo strany krajského súdu zabránila absencia odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného. Postavenie obžalovaného sa totiž nemohlo zhoršiť tým, že využil svoje právo na podanie odvolania. Zásada zákazu zmeny k horšiemu vyjadrená v ust. § 322 ods. 3 Tr. por. mu totiž garantuje právo napadnúť odvolaním rozhodnutie súdu prvého stupňa v čo najširšom rozsahu bez obáv z rizika, že by si tým zhoršil svoje postavenie.

30. Nakoľko ale okresný súd pri ukladaní trestu pochybil spôsobom opísaným vyššie v texte, vyhodnotil krajský súd odvolanie obžalovaného predsa len ako čiastočne dôvodné, preto na verejnom zasadnutí zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol spôsobom uvedeným v enunciaci, keďže to výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom, doplnené súdom odvolacím, umožňovali.

31. Tento rozsudok bol prijatý senátom jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.